

1914-11-13

SENDER

Carl Petersen, arkitekt

RECIPIENT

Mads Rasmussen

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Datoen fremgår af brevet.

Sender's location:

København

Mentioned people:

Christian Ernlund

Carl Knippel

Kai Nielsen

Archive:

Faaborg Byhistoriske Arkiv, Mads

Rasmussens familiearkiv, Mappe 31

TRANSCRIPTION

Aaboulevard 5 d 13 November 1914.

Kære Hr. Etatsraad M. Rasmussen!

I Aftes kom jeg hjem fra Faaborg. Straks da jeg kom derned gik jeg med Knippel hen paa Museet. Jeg blev unægtelig meget forstemt ved at se, at der i den Maaned, der er forløbet, siden jeg sidst var der nede, paany kun er malet en Køje. Det var jo det samme, der sidst var passeret, én Køje i en Maaned. Ernlund erklærede den Gang, at det tog fire Dage at male en Køje op.

Imidlertid bed jeg foreløbig Ærgrelsen i mig, og sagde ikke noget til Knippel om dette Punkt. Derimod gik vi hjem hos ham og gennemgik hans Specifikation af Tilbudet Post for Post, og det viste mig, at en Del af Posterne saaledes som jeg har tænkt mig Muligheden af det, ikke har noget med Malerarbejdet at gøre. Han var endvidere meget villig til at gaa ind paa den af mig foreslaaede Ordning, at opgive en Pris pr [kvadrat] Al. for Færdigpudsning, Maling og Glitning af Væggene exclusive Fraverne og da for disses Vedkommende at opgive Pris pr Kilo af hver enkelt Farve, saa de betales efter Regning. Sagen er, at han ikke paa Forhaand ved, hvor meget hver Farve dækker, han skal gætte sig dertil, og maa da for ikke at gaa i Vandet regne rigeligt, navnlig for de dyrere Farvers Vedkommende. Og paa den Maade bliver Resultatet alt for kostbart. Medens Knippel og jeg sad og forhandlede ganske tørt og nøgternt, kom Ernlund ind. Hans satte sig i en Krog og saa noget skummel ud. Da vi var saa vidt, at jeg havde stillet Knippels enkelte Tilbudsposter skematisk op, saaledes at jeg vilde være i Stand til helt at overse Sagen, naar han føjede Summerne til, betragtede jeg denne Del af mit arbejde som foreløbig afsluttet.

Det var mig ganske belejligt, at Ernlund var kommet til Stede. Jeg bestemte mig til nu at gaa løs paa Sagen med den ganske skamløse Maade, hvorpaa Væggenes Færdiggørelse blev holdt hen.

Efter at alle Væggenes Farver var Fastslaaet, og den vanskelige Teknik med Vægbehandlingen var udfundet for flere Maaneder siden, var der jo ikke mindste Grund til, at der ikke skulde være blot nogenlunde Gang i Arbejdet.

Jeg holdt da en Tale til Knippel og Ernlund. Etatsraaden ved, at jeg nærmest har troet, det var Knippel der ikke kunde komme i Gang, og at jeg har holdt min Haand over Ernlund ved flere Lejligheder.

Jeg sagde til dem, at der var en Ting jeg desværre var nødt til at komme nærmere ind paa, det var det Tempo hvori Arbejdet gik. Jeg mindede dem om, at ret længe efter at jeg havde opgivet fuldstændigt, hvorledes hver

Væg skulde farves, og efter at Fremgangsmaaden var blevet fastslaaet, var Etatsraaden kommet til Faaborg. Der var da, paa det Tidspunkt kun malet to Køjer. Etatsraaden kom hjem og bebrejdede mig i stærke Ord, at der ikke var foretaget mere. Jeg nævnte at De fandt Farverne og Behandlingen meget smuk, men at de fra alle sider maatte høre om, at Sagen ikke kom nogen Vegne. Jeg mindede dernæst om, at jeg energisk havde skrevet gentagne Gange til Ernlund om for Alvor at fremme Sagen og bedt om Oplysning stadig om hvorlangt da var naaet, og at jeg som Svar havde faaet at vide det ubestemte: Ja, det gaar godt. Endvidere at Kai Nielsen en Maaned senere var kommet til Faaborg, og syntes godt om Farverne og Væggenes Stof, men der var kun udført én Køje til, at jeg derpaa selv var taget derned og havde gjort Forestillinger og skaffet Ernlund 1000 Kr a Conto i Haab om at faa Fart i Sagerne. Endvidere at Ernlund den Gang havde erklæret at 2 Mand kunde male en Køje op paa 4 Dage. Der var nu atter gaaet en Maaned. Og fra alle Sider hørte jeg nu dagligt om denne Sag der ikke kom videre. Etatsraaden truede med at tage Arbejdet fra mig og overlade det til en anden at gøre det færdigt. Alle de mange, i Odense, i Kerteminde, i København, der var interesserede i denne Sag forstod ikke, hvorfor den ikke blev færdig og gav mig Skylden. Nu var jeg efter atter en Maanedes Forløb igen taget til Faaborg, og saa var der malet en Køje til. Jeg sagde at det var umuligt for mig at vide, om noget Arbejde af denne Grund var gaaet fra mig. Etatsraaden havde erklæret ikke mere at vilde have mig til Arkitekt. Men det var klart, at hvis nogen fremtidig ønskede at give mig noget Arbejde vilde de forhøre hos Dem, hvorledes jeg var, og da vilde Svaret rimeligvis blive: Ja han er maaske meget god, men han kan ikke faa noget færdigt. Sluttelig sagde jeg, at det der nu var sket, eller rettere ikke sket, kan der jo ikke ændres noget ved, [men jeg bad de Herrer om nu for min og deres egen Skyld bestemt opgive mig naar Væggene var] jeg bad mig forskaanet for Forklaringer, hvorfor det havde trukket i Langdrag, jeg tvivlede ikke om, at der kunde gives en Mængde Grunde, f. Eks. at Farverne paa Grund af Krigen ikke kunde skaffes rettidigt til Veje. Her indskød Knippel, som hele Tiden havde siddet med en ret uanfægtet Mine: Nej, det er der ikke noget om. Jeg bad de Herrer om for min og deres egen Skyld opgive mig naar Væggene kunde ventes færdig malede. Nu slog Knippel ud med Haanden og sagde: det maa De spørge Ernlund om, Saa begyndte Ernlund at fremføre en hel Del Undskyldninger, og jeg forstod, at jeg har strakt min Kredit alt for langt overfor Ernlund. Da jeg rejste til Faaborg tænkte jeg mig den Eventualitet, at at tage en ny Malermester. Nu mente jeg, det var Murmesteren, der skulde afskediges.

Jeg blev der i halvtredie Dag. I den Tid kom der vældig Gange i Arbejdet. Den store Sal er nu om et Par Dage færdig. Det vrirlede med Folk, det arbejdede i Museet. Ogsaa Billedhuggersalen blev der arbejdet med Kraft paa. Vinduet var sat i, og Væggene om Varmeapparaterne var under Opførelse.

Salen bliver lys og smuk, vist nok det smukkeste Rum med den kønne Udsigt over den dejlige Have. Det blev lovet mig, at de næste Sale skulde blive færdiggjort hurtigt efter den store Malerisal. Og jeg henstiller da nu ikke at gøre nogen Ravage i Sagerne. Det specificerede Tilskud kunde jeg ikke vente paa, det bliver sendt en af de nærmeste Dage. Jeg skal da komme ud med det.

Jeg tror, at det er i Etatsraadens Aand, jeg har handlet, naar jeg ikke har lavet Krig nu, da jeg ser, at der er kommet Fart i Sagen. Men jeg skal sørge for at holde mig à jour med, at Arbejdet fremdeles gaar rask frem.

Der laa i Dag et Brev fra Etatsraaden til Kai Nielsen. Jeg ringede til ham [bad] og han bad mig bryde det. Til min Glæde saa jeg at Etatsraaden tænkte paa, at købe hans Skrin i Bronze. Jeg synes, at det er noget af det smukkeste, han har gjort. Prisen han nævnede, 1200 Kr., er ikke særlig stor i Betragtning af, at han nu sælger sine nyeste mindre Arbejder 3-4 à 5 Gange til store Priser, og at han her særligt tilbyder at lade Fodstykkets Relieffer emallere polycromt. Genstanden er jo ret stor, at det polycrome er noget ganske nyt i moderne Skulptur, noget som var almindeligt hos Grækerne.

Jeg har ofte tilskyndet Kai til at optage Farven i sine Billedhuggerarbejder. Naar han nu gærne vil ind paa farvet Skulptur skyldes det dog næppe min Paavirkning, men er snarere en Følge af hans Strejftog ind paa Maleriets Omraade.

Naar jeg er særlig glad ved Udsigten til Købet af hans Æske, er det, foruden det, at jeg synes den er saa ganske fortrinligt komponeret, fordi jeg gaar med skumle Hensigter om i Museet at indrette en Montre for Smaabroncer. Og jeg vil da foreslaa Dem, fremfor at tinge med ham om Prisen, at prøve paa at faa ham til foreløbig i Købet at sælge en eller to af hans nyeste Smaastatuetter i Bronze billigt.

Jeg haaber Mandag at have Malerregnskabet i Orden. Med Venlig Hilsen fra Deres ærbødige

Carl Petersen

OMTALTE VÆRKER

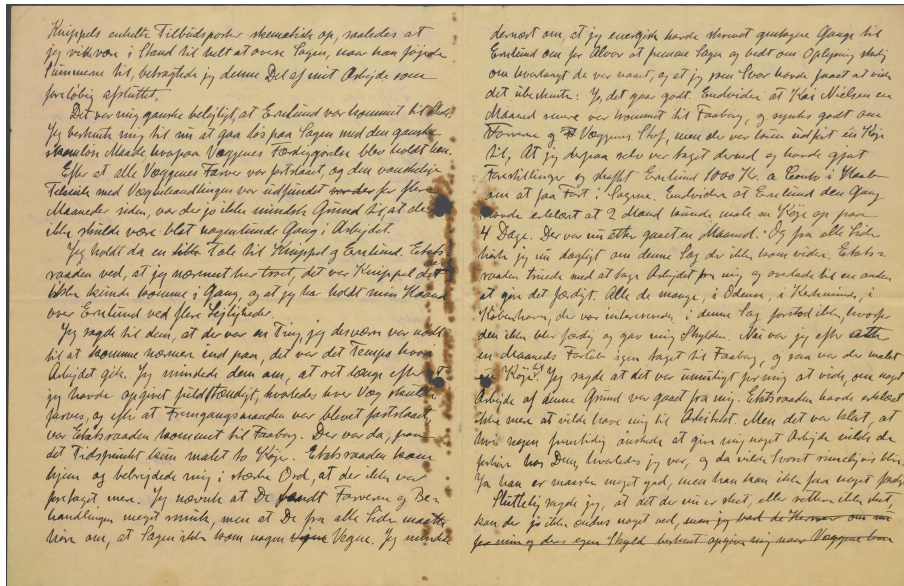
Kai Nielsen, "Eventyræsken", 1913, h. 33 cm, bronze, Faaborg Museum inv.nr. 364

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg tror, at det er i Etobrasaaden Land, jeg var handlet, naar jeg
ihue naar hant Krig sin, da jeg ser, at der er beovant Fast i Sagen.
Men jeg skal sige for at holde mig i jout med, at Arbjdet
frindles oppe vorte pen.

Der kan her i Dag et Pris fra Etobrasaaden til Hoi Chien.
Jeg ringede til ham og ~~had~~ han bad mig bryde det. Til min
Glæde saa jeg at Etobrasaaden beslutte sig at købe hans Skine
i Prouce. Jeg synes, at det er noget af det smukkeste han har
gjort. Prisen han uoverede, 1200 Kr., er ikke seldig stor i Ne-
bragtning af, at han sin selger sine bedste mindste Arbjder
3-4 à 5 Gaude til stor Pris, og at han her seldigt tilbyder
at lade Fodskulpturs Relieffs emajllan polyerouet. Guldanden
er jo vel stor, og det polyeroune er noget ganske nyt i verdens
Skulptur, noget som var almindeligt her forloerue.

Jeg har ofte tilbyudet Hoi til at oplage Favnen i sine
Billedhuggerarbejder. Naar han sin gamle vil ind paa forret
Skulptur synes det dog noget min Poaviskning, men er
nuom en Folge af hans Skjæfste ind Hoi Chaiets Omraade.

Naar jeg er seldig glad ved Udriksen til Kibet af hans Orke,
er det, fordi det, at jeg synes den er saa ganske fortrinligt kompo-
nent, fordi jeg ogsaa med stæmme Henrykte om i Maaset at ind-
rette en Monstet for Puarbouer. Og jeg vil da for saa Delt,
fræmst at tinget med ham om Prisen, at prøve paa at paa
til forstelig i Kibet at selge en eller to af hans bedste Puarbouer
i Prouce billigt.

Jeg haaber Maadig at have Malet sig ind i Orden. Med
Vilg Hoi sin fra Dets Orboedie Carl. P. K. M.